

คำวินิจฉัยของ ศาสตราจารย์อนันต์ เกตุวงศ์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๔๙/๒๕๕๗

วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำร้องของจำเลย (บริษัท วิสต้า แลนด์ จำกัด กับพวก) เพื่อขอให้ ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๕

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำร้องของจำเลย (บริษัท วิสต้า แลนด์ จำกัด กับพวก) เพื่อขอให้ ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า การคิดดอกเบี้ยของโจทก์โดยอาศัยพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ที่ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยออกข้อกำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ประกาศอัตราดอกเบี้ย สูงสุดได้เงนนี้ เป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖ มาตรา ๕๗ หรือไม่

สรุปข้อเท็จจริงตามคำร้องได้ว่า ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เป็นโจทก์ในคดีแพ่ง หมายเลขดำที่ ป. ๕๕๐๕/๒๕๕๑ ยื่นฟ้อง บริษัท วิสต้า แลนด์ จำกัด ที่ ๑ และนายชาตรี บุญดีเจริญ ที่ ๒ เป็นจำเลย ข้อหา ลักทรัพย์ จำนวน ๒๖๒,๕๖๔,๖๖๔.๓๒ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตรา้อยละ ๐๕ ต่อปี ของต้นเงิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์

ผู้ร้องได้ยื่นคำให้การปฏิเสธฟ้องของโจทก์และโต้แย้งว่าการที่สัญญาภัยเงินระบุให้โจทก์คิดดอกเบี้ย ตามประกาศที่โจทก์กำหนดเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยซึ่งมีอัตราเกินกว่าร้อยละ ๐๕ ต่อปี โดยโจทก์ ออาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ มาตรา ๐๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่ให้ธนาคารแห่งประเทศไทย ออกข้อกำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ประกาศอัตราดอกเบี้ยสูงสุดได้เงน เป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖ และมาตรา ๕๗ เนื่องจากผู้ร้องเห็นว่าประกาศ ของโจทก์ดังกล่าวไม่สามารถนำมาใช้บังคับกับผู้ร้องได้ เพราะมิได้เป็นประกาศที่ผ่านสภาพแทนราชฎร และวุฒิสภา ซึ่งมีหน้าที่ออกกฎหมายหรือข้อบังคับตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ อีกทั้งประกาศนี้ แห่งประเทศไทย ประกาศธนาคารพาณิชย์หรือประกาศของโจทก์ที่เกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ยสูงสุดที่ใช้ บังคับกับบุคคลหรือประชาชนทั่วไป ไม่มีองค์กรอิสระที่มีตัวแทนผู้บุกรุกให้ความเห็นชอบนั้น เป็นประกาศ

ที่บัดต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชนย่อมตกเป็นโมฆะ และบัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖ และมาตรา ๕๗

ผู้ร้องจึงยื่นคำร้องขอให้ศาลแพ่งกรุงเทพใต้รกราพิจารณาพิพากษาร้อดีไว้ชั่วคราวและส่งข้อโต้แย้ง ของผู้ร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ว่า การคิดดออกเบี้ยของ โจทก์โดยอาศัยพระราชบัญญัติการชนการพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ การชนการพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยออกข้อกำหนดให้ ธนาคารพาณิชย์ประกาศอัตราราดออกเบี้ยสูงสุดได้เอง เป็นการบัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ และมาตรา ๕๗ หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้อง มีประเด็นที่ต้องพิจารณาในนี้ว่า ประกาศกำหนดอัตราราดออกเบี้ยสูงสุด ของโจทก์ที่โจทก์นำมาคิดดออกเบี้ย โดยอาศัยพระราชบัญญัติการชนการพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ แก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการชนการพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่ให้ธนาคารแห่งประเทศไทย ออกข้อกำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ประกาศคัตตราดออกเบี้ยสูงสุดได้เอง บัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๗ และต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ประเด็นตามปัญหาที่ผู้ร้องขอให้วินิจฉัยนี้ ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยไว้แล้ว ตามคำวินิจฉัยที่ ๔/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ ว่าประกาศชนการแห่งประเทศไทย เรื่อง การกำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ปฏิบัติในเรื่องดอกเบี้ยและส่วนลด ที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติการชนการพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการชนการพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นประกาศที่มิได้ออกโดยองค์กรที่ใช้อำนาจนิติบัญญัติ จึงไม่ถือเป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายตามความหมายของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ที่ศาลรัฐธรรมนูญ จะวินิจฉัยให้ได้ อีกทั้งประกาศชนการกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ก็มิใช่ประกาศของทางราชการ ซึ่งไม่เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายตามความหมายของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ เช่นกัน จึงไม่ต้อง วินิจฉัยอีก

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง

ศาสตราจารย์อนันต์ เกตุวงศ์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ